

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (Ματθ. 1, 1-25)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Νέα Κερασούντα, στις 18/12/2005)

1. Αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου

Σε λίγες μέρες έρχονται Χριστούγεννα. Και βαδίζοντας προς την «ουράνιον βιοτήν» θυμόμαστε την καλωσύνη του επουράνιου Πατέρα μας, που έστειλε τον Υιό του στον κόσμο για να μας σώσει.

Το γεγονός της σωτηρίας μας το είχε πει στην Εύα.

Το επανέλαβε και στον Πατριάρχη Αβραάμ, στον οποίο είπε: «Από σένα θα γεννηθεί ένας άνθρωπος που θα σώσει τον κόσμο. Με έναν απόγονό σου, θα ευλογηθούν όλα τα έθνη και θα κληθούν στη σωτηρία».

Ποιά είναι αυτά τα έθνη, που έχουν ανάγκη από την σωτηρία;

Όσο πιο πολύ τότε κοίταζε κανείς γύρω του, τόσο περισσότερο καταλάβαινε τη χρεωκοπία είχε ο κόσμος, αφού και ο εκλεκτός λαός τού Θεού, οι απόγονοι του Αβραάμ, ήταν για κλάματα.

Τι ήταν πολλοί από αυτούς τους οποίους μνημονεύσαμε, που ακούσαμε στο ευαγγέλιο τα ονόματά τους; Μιλάμε για τους προπάτορες του Χριστού, από τους οποίους καταγόταν ο Ιωσήφ και η Μαρία, που ο Κύριος πήρε για μητέρα του.

Μερικοί ήταν άθεοι και ειδωλολάτρες. Ένας ήταν αιμομίκτης, ένας ήταν μοιχός, μια άλλη πόρνη. Πατέρες και προπάτορες, ρεζιλίκι και απογοήτευση. Που έχουν όλοι ανάγκη από το έλεος του Θεού.

Γι' αυτό ο πατριάρχης και προφήτης Δαβίδ, λέει στον 50ό ψαλμό, που όλοι τον ξέρομε:

«Αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου».

Όταν θυμάμαι Κύριε, επουράνιε Πατέρα μας και Θεέ μας, πως ενδιαφέρεσαι να μας σώσεις και να μας δικαιώσεις...

Να μας πάρεις κοντά σου, τέτοιοι που είμαστε και από τέτοιους που καταγόμαστε...

τότε «Αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου». Γεμίζει γλύκα, παρηγορία, χαρά η γλώσσα μου και το στόμα μου, που θυμάμαι με τι εύσπλαγχο τρόπο θέλεις να μας δικαιώσεις και να μας σώσεις.

2. Ο δίκαιος Ιωσήφ

Ο εύσπλαγχνος τρόπος με τον οποίο μας σώζει ο Θεός, είναι ότι έστειλε τον Υιό του στον κόσμο να πληρώσει αυτός τα δικά μας σπασμένα. Πώς;

Με τον θάνατό του στο Σταυρό και με την ταφή του.

Και να μας πάρει μαζί του με την ανάστασή του στους ουρανούς, αφού πρώτα μας αγιάσει εδώ κατά το δυνατόν, γιατί μερικοί δεν θέλομε να πάρομε καθόλου αγιασμό, κοινωνώντας το σώμα του και το αίμα του, που έχυσε για μας επάνω στο Σταυρό και με την ευσπλαγγνία του και με την καλωσύνη του με την οποία συγχωρεί τα αμαρτήματά μας στην εξομολόγηση.

Τι ακούσαμε στο Ευαγγέλιο;

Μετά από την απαρίθμηση των ονομάτων λέει:

«Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ην».

Η γέννηση του Χριστού, του Υιού του Θεού στον κόσμο για την σωτηρία μας, έγινε έτσι:

«Μνηστευθείσης της μητρός αυτού Μαρίας». Αφού οι ιερείς από τον ναό έδωσαν την αφιερωμένη αυτή κοπέλλα στον Ιωσήφ, που ήταν καλός άνθρωπος, «ευρέθη εν γαστρί έχουσα». Ο Ιωσήφ απόρησε. «Εγώ την πήρα για καλή κοπέλλα», σκέφτηκε. «Μου την εμπιστεύθηκαν οι ιερείς από τον ναό σαν αφιερωμένη. Τι πράγματα είναι αυτά»;

Το συνηθισμένο σ' αυτές τις περιπτώσεις ήταν ότι πομπεύανε τις κοπέλλες αυτές. Το διακήρυτταν σε όλο τον κόσμο ότι δεν ήταν όπως έπρεπε. Ο κόσμος έβριζε και λιθοβολούσε. Τις περισσότερες φορές τις σκότωναν με λιθοβολισμό.

Για τιμωρία τής αμαρτίας τους.

Αλλά ο Ιωσήφ «δίκαιος ων και μη θέλων αυτήν παραδειγματίσαι», είπε μέσα του: «Την δική μου, δεν μπορώ ούτε να την εξευτελίσω ούτε να την εκδικηθώ. Ξέρω εγώ τι έγινε»;

Και άρχισε ο Ιωσήφ «δίκαιος ων», δηλαδή άνθρωπος με φόβο Θεού, γεμάτος καλωσύνη, να ψάχνει να βρει τρόπο μέσα στο μυαλό του, διεξόδου από την τραγική θέση στην οποία είχε έλθει, διαπιστώνοντας ότι η κοπέλλα που του εμπιστεύτηκαν οι ιερείς είναι έγκυος.

Τελικά, κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η καλύτερη λύση είναι να την αφήσει λάθρα, κρυφά. Χωρίς να μπορεί να εξηγήσει κανείς που πήγε και πώς χάθηκε αυτή η κοπέλλα. Να της ειπεί:

«Τράβηξε κάποιον άλλο δρόμο κοπέλλα μου, βρες που θα πας, εγώ δεν σ' έχω δει ποτέ».

3. Εύσπλαγχνη διάθεση σημαίνει παρουσία Θεού

Ο Ιωσήφ ηρέμησε με αυτή την εύσπλαγχνη διάθεση, που είναι η παρουσία τής αγάπης του Θεού μέσα στην καρδιά τού ανθρώπου. Όταν κάποιος έχει εύσπλαγχνη διάθεση, ακόμη και για κείνους που τον έχουν στενοχωρήσει, έχει την μαρτυρία της παρουσίας του Θεού στην καρδιά του.

Την στιγμή που είχε καταλήξει στο συμπέρασμα να απομακρύνει κρυφά την Μαρία, εμφανίστηκε σ' αυτόν άγγελος Κυρίου και του είπε:

«Ιωσήφ μη φοβηθείς παραλαβείν Μαριάμ την γυναίκα σου». Μή διστάζεις να την κρατήσεις κοντά σου. Δεν έκανε ατιμία. Δέξου τό κυοφορούμενο σαν δικό σου παιδί. Είναι εκ Πνεύματος αγίου. Από ενέργεια και θέλημα του Θεού. Για καλό τού κόσμου όλου.

Θυμήσου τα λόγια που είπε πριν από 800 χρόνια ο Θεός στον προφήτη Ησαΐα: «Η Παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ».

Εμμανουήλ σημαίνει: «Ήρθε ο Θεός κοντά μας».

Από αυτή την κοπέλλα θα γεννηθεί ο Θεός των πατέρων. Και θα γίνει άνθρωπος για την σωτηρία του κόσμου. Αυτό θα πραγματοποιηθεί, σ' αυτήν

που σου έδωσαν στο ναό. «Μη φοβηθείς παραλαβείν αυτήν»· να την κρατήσεις. Ούτε ζημιώνεσαι. Ούτε ρεζιλεύεσαι. Όποιος κρατάει την ευλογία τού Θεού τιμάται, δοξάζεται και αγιάζεται.

Ο Ιωσήφ, εκράτησε την Παναγία κοντά του. Μετά από καιρό εγέννησε «τον Υιό αυτής τον πρωτότοκο». Το πρώτο παιδί της. Δεν έκανε κανένα άλλο. Του έδωσαν το όνομα Ιησούς, που σημαίνει «σωτήρας του κόσμου». «Αυτός γαρ σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών».

4. Πότε παίρνομε ευλογία;

Αυτό το προμήνυμα γιορτάζομε σήμερα.

Μετά από λίγες ημέρες, την εορτή των Χριστουγέννων, θα δούμε πόσο εταπεινώθη ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού που κατέβηκε στον κόσμο. Στον κόσμο που ήλθε να τον σώσει και ο κόσμος αυτός δεν του πρόσφερε ούτε ένα μικρό κρεβατάκι, ούτε μια κούνια για να τοποθετηθεί αμέσως μετά από την γέννησή του, αλλά τον άφησε σ' ένα σταύλο.

Αλλά αυτός είναι η ευλογία του Θεού που προανάγγειλε στον Αβραάμ: «Από τον απόγονό σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη της γης».

Εμείς, πότε ευλογούμαστε αδελφοί;

Η απάντηση είναι, όταν πιστεύομε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε στον κόσμο για μας. «Ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν έχει ζωήν αιώνιον». Αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, έστειλε τον Υιό του σε μας «Ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν έχει ζωήν αιώνιον».

Τι σημαίνει να πιστεύει κάποιος εις Αυτόν;

Να αποδέχεται τον λόγο του Θεού.

Να κάνει το κήρυγμα και το μήνυμα του Θεού πεποίθησή του εσωτερική.

Και να τρέχει κοντά στον Χριστό με ταπείνωση και με πίστη για να του πει: «Κύριε, που ήλθες στον κόσμο για να μας πάρεις και να μας ευλογήσεις. Να μας πάρεις κοντά σου, ευλόγησε και μένα. Δέξου και εμένα. Συγχώρησε και εμένα για ό,τι έκανα μέχρι τώρα. Συγχώρησε και όλους τους δικούς μου. Φώτισέ μας, ελέησέ μας, τράβα μας κοντά σου».

Γιατί δεν χρειάζεται πολύ φιλοσοφία για να το καταλάβομε ότι ζωή είναι ο Θεός. Ζωή του κόσμου είναι ο Θεός. Όποιος είναι κοντά στο Θεό έχει ζωή. Αληθινή ζωή. Όποιος είναι μακριά, ζει βέβαια αλλά πώς; Όπως τα κουνούπια και τα άλογα ζώα. Για λίγο.

Και μετά το τέλος της επίγειας ζωής, έχει να πεθάνει τον αιώνιο θάνατο. Τι χειρότερο από τον αιώνιο θάνατο; Γιατί χωρίς τον Θεό και μακριά από τον Θεό είναι κατάσταση χειρότερη και από τον θάνατο. Και ονομάζεται κόλαση αιώνια.

5. Φτηνός στ' αλεύρι και ακριβός στη στάχτη;

Τι κρίμα, να μας έχει δώσει ο Θεός το μυαλό και να μη το χρησιμοποιούμε στα πιο ουσιαστικά;

Ερευνούμε τα επουράνια και το διάστημα.

Προσπαθούμε να εξιχνιάσομε ακόμη και τις τελευταίες λεπτομέρειες της φύσεως.

Ασχολούμαστε με τα μυστικά τού γενετικού κώδικα, τάχα πως θα λύσομε το θέμα της αθανασίας και δεν θα πεθαίνομε πια.

Αλλά παρ' όλα αυτά, δεν έχομε μυαλό να καταλάβομε πως η ζωή είναι ο Θεός· και αληθινή ζωή είναι η ζωή κοντά στο Θεό.

Ο πιο ταλαίπωρος τυφλός στον κόσμο είναι όποιος βρίσκεται σε λάθος δρόμο. Αυτός που πλανιέται στα όρη και στην έρημο. Χωρίς να ξέρει που πάει και γιατί περπατάει.

Ακόμη χειρότερο πάθημα είναι να μην ξέρεις τι γυρεύεις στον κόσμο. Να έχεις καλή σωματική και διανοητική κατάσταση, αλλά πνευματικά να είσαι τυφλός. Δηλαδή:

Να μην ξέρεις ποιά είναι η αποστολή σου στον κόσμο.

Να μη σε απασχολεί τι είναι και αν υπάρχει αιώνια ζωή. Τί είναι ο Θεός.

Τι σχέση πρέπει να έχεις με τον Θεό.

Με άλλα λόγια να είσαι «φτηνός στ' αλεύρι και ακριβός στη στάχτη». Ή κάτι

χειρότερο.

Γι' αυτό μέσα σ' όλες τις προσευχές της Εκκλησίας μας, παρακαλούμε τον Θεό να μας φωτίζει, να μας συνετίζει.

Ο άγιος και δίκαιος Ιωσήφ, ξέροντας πόσο άσχημο πράγμα είναι να πελαγώνει ο άνθρωπος στη σκέψη του, δεν εδέχθη τους λογισμούς εναντίον της Παναγίας, που ήταν αντίθετοι στην καλωσύνη του Θεού που είναι Πατέρας μας. Αλλά βασάνιζε το μυαλό του να βρει, πώς θα είναι ο πιο ανώδυνος τρόπος να της πει: «Πήγαινε κάπου αλλού, αφού κάτι τέτοιο έγινε με σένα».

Όταν ο άνθρωπος φέρεται καλά και μάλιστα όταν παρακαλεί τον Θεό, όπως τον παρακαλούμε μέσα στην Εκκλησία και στην προσευχή μας, να τον φωτίζει· στέλνει ο Θεός όχι ακτίδα, αλλά πλούτο φωτισμού και μας οδηγεί σταθερά στην αιώνια ζωή κοντά του.

Να τον ευχαριστούμε, να τον ευγνωμονούμε, να τον δοξάζουμε, για την παρουσία του στον κόσμο για μας τους ανθρώπους και για την σωτηρία μας.
Αμήν.-